

WYDANIE DE

Siedem groszy

WIADOMOŚCI ZE ŚWIATA - NAJCIEKAWSZE PROCESY SENSACYJNA POWIEŚĆ

dziennik ilustrowany dla wszystkich o wszystkim

Katastrofalne oberwanie się chmur nad Los Angeles

Trześć osób straciło życie. Milkanaście osób rannych

London, 2 stycznia.
Z Los Angeles donoszą, iż młasto oraz okolica w Noc Sylwestrową została nawiedzona kilkakrotnie katastrofalnym oberwaniem się chmur w rozmiarach, nienotowanych od kilku lat. Ofiarami ka-

tastrofy żywiołowej padło 6 zabitych, oraz kilkudziesięciu rannych. Liczne samochody musiały się zatrzymać na szosach, całkowicie zalanych. Znane kąpielisko Long Beach zostało częściowo zalane. Szkody są olbrzymie.

26 skrzyń z materiałami wybuchowymi skonfiskowano w Wiedniu

Wiedeń, 2-go stycznia.
Policja wiedeńska skonfiskowała 26 skrzyń z materiałami wybuchowymi, wysłanymi z Niemiec do pewnego kupca wiedeńskiego. Rewizja wykazała, że w skrzyniach tych znajdowały się petardy, bomby dymiące i lżawiące oraz nowe

konstrukcji granaty z łazami trującymi. Najważniejszą zdobyczą policji było znalezienie listy mężów zaufania, w całej Austrii, do których materiały te miały być wysłane. W związku z tą aferą aresztowano w Wiedniu i na prowincji kilkadziesiąt osób.

Niemcy przygotowują się do wojny Tajemnicze wieże na pograniczu francuskim

Wiedeń, 2 stycznia.
„Sonn- und Montagsztg.” donosi, że Niemcy czynią przygotowania wojenne nad granicą francuską. Mianowicie w odległości mniej więcej 30 klm od granicy budują naprzeciwko fortów francuskich liczne rusztowania żelazo-betonowe, nieznane w dotychczasowej technice wo-

jennej. Narazie zbudowano około stu takich rusztowań. Rusztowania te służą do wypuszczania w zgóry określonym kierunku na odległości 200 do 300 klm, rakiet, wypełnionych substancjami wybuchowymi, lub też gazami trującymi. Celność strzałów wynosi około dwóch procent.

Kto wygrał?

Warszawa, 2-go stycznia.
Na wtorkowym ciągnięciu dolarówki główna wygrana 12 tys. dolarów padła na numer: 648.374.
Po 3 tysiąca dolarów wygrały numery: 133.766 424.203.
Po tysiąc dolarów wygrały numery: 1.279.912 860.710.866.433 1.069.947 1.223.515 985.348 1.097.027.
Po 500 dolarów wygrały numery: 1.279.912 860.710 866.433 1.069.947 1.223.515 242.463 989.925 390.645 361.020 971.954.

ra wszczęła energiczne dochodzenia, poczem wagon pod eskortą policyjną wysłano w dalszą drogę. Szkoda nie została dotychczas ustalona.

Okradziony wagon z przesyłką „dyplomatyczną” w Sosnowcu

Sosnowiec, 2 stycznia.
W ub. wtorek nadszedł do Sosnowca wagon z umeblowaniem dla konsułatów francuskiego, japońskiego i włoskiego. Wagon ten został wystany z Paryża i był nadany do Warszawy.
Na dworcu w Sosnowcu służba kolejowa zauważyła, że wagon jest wprawdzie zamknięty i opieczętowany, jednak okienko wagonu było uszkodzone. Wobec tego wagon otworzono i zbadano jego zawartość, przyczem stwierdzono, że szereg drogowych przedmiotów nieznanymi sprawcy skradł w drodze.
O wypadku zawiadomiono policję, któ-

Zgon J. Wassermanna

Wiedeń, 2 stycznia.
W poniedziałek zmarł nagle na skutek udaru serca w posiadłości swej w Styrii znany powieściopisarz Jakób Wassermann w wieku lat 60.
Zmarły, który wstawił się przez cały szereg wybitnych utworów literackich, należał do gorących przeciwników obecnego reżimu hitlerowskiego w Niemczech.

Zdetronizowany maharadża rozpoczął głodówkę

London, 2 stycznia.
Z Bombaju donoszą, iż maharadża Dewasu, usunięty przez rząd indyjski niedawno z tronu, rozpoczął na znak protestu przeciwko temu zarządzeniu strejk głodowy, w którym uczestniczy cała jego rodzina z wyjątkiem syna 6-letniego, oraz pewnej baletnicy hinduskiej, która swego czasu skłoniła maharadżę do zabrania kasy państwowej i opuszczenia swego państwa.

Wielka niespodzianka

dla Czytelników „Siedmiu Groszy”

?

Szukajcie w jutrzejszym numerze!

Krwawe starcie komunistów z policją w Sofji Jeden komunista zabity, kilkanaście osób rannych

Wiedeń, 2 stycznia.
Z Sofji donoszą o krwawym starciu, do jakiego doszło między policją a członkami opanowanego przez komunistów Związku Pracowników Cukrowniczych. Na zebranie związku, odbyte wbrew zakazowi władz, wkroczyła policja, nakazując opróżnienie sali, w odpowiedzi na co przecięto przewody telefoniczne i roz-

poczęto bombardowanie policjantów, którzy w obronie własnej użyli broni. Wśród bójki, jaka powstała, kilka osób wyskoczyło oknem. Po ciężkiej walce policja opanowała sytuację. Jeden komunista jest zabity, dwóch śmiertelnie rannych, kilkudziesięciu lżej. Rannych jest również kilku policjantów.

Aresztowanie handlarzy oleją trucizną w Tczewie

Poznań, 2 stycznia.
Policja w Tczewie dowiedziała się drogą poufną, że w ciągu ostatnich tygodni tajne rynki niedozwolonych środków leczniczych zalane zostały większą ilością rozmaitych narkotyków.

W toku dochodzeń aresztowała policja w Tczewie Józefa Węglikowskiego ze Starogardu, przy którym znaleziono pół kila opium, wartości około 3.500 zł.

Drugi aresztowany Klein zdołał na czas narkotyki ukryć. Według wszelkich przypuszczeń nabywali oni narkotyki od marynarzy greckich. Śledztwo w toku.

PRZYPOMINAMY że kto nie zapłaci gazety do 6 stycznia nie otrzyma dalszych numerów

Zarobki w górnictwie i hutnictwie na Śląsku

Głodowe zarobki górników i hutników

Na początku ostatniego kwartału 1933 roku stan zarobków robotniczych w górnictwie węglowym i hutnictwie żelaznym w całym kraju przedstawiał się — według danych Głównego Urzędu Statystycznego — następująco:

a) w górnictwie węglowym zatrudnionych było około 71 tys. (ściśle 70.769) robotników, łącznie z kobietami i młodocianymi; ilość zatrudnionych mężczyzn wynosiła około 69 tys. (ściśle 68.777) głów;

b) w hutnictwie żelaznym pracowało równocześnie około 28 tys. (ściśle 27.688) robotników.

Z tego w województwie Śląskiem zatrudnionych było w kopalniach węgla około 45 tys. (ściśle 44.759) robotników, w tym około 44 tys. (ściśle 43.813) mężczyzn, — równocześnie w hutach żelaza pracowało w województwie Śląskiem 17.371 robotników.

Reszta zatrudnionych w górnictwie węglowym przypada na zagłębia: Dąbrowskie i Krakowskie, — w hutnictwie żelaznym zaś wyłącznie na zagłębie Dąbrowskie.

Liczba przepracowanych dniówek w kopalniach wszystkich trzech zagłębi węglowych wahała się w ramach 20 dniówek na miesiąc.

W związku z tem warto przyrzeć się zarobkom robotniczym w tych dwu ważnych gałęziach produkcji.

Oto w górnictwie węglowym na Śląsku przeciętny zarobek robotnika nie przekraczał 197,39 zł. miesięcznie, w hutnictwie żelaznym zaś 245,28 zł. miesięcznie.

Poza Śląskiem zarobki robotnicze przedstawiały się gorzej, albowiem w zagłębiu Dąbrowskiem nie przekroczyły przeciętnie 147,82 zł., w zagłębiu Krakowskim zaś 140,26 zł. na miesiąc w kopalniach węgla, a w hutnictwie żelaznym zagłębia Dąbrowskiego 141,80 zł. miesięcznie.

Oczywiście podane powyżej cyfry zarobków robotniczych nie pokrywają się ściśle z sumami, jakie robotnicy otrzymują w gotówce, odlicza się bowiem od nich ubezpieczenia społeczne i ewentualnie podatek dochodowy. Poza tem podane przez nas liczby zawierają w sobie wartość węgla deputatowego i wartość wynagrodzenia urlopowego. Tak więc, w efektywnej wartości pieniężnej sumy powyższych zarobków zmniejszyły się muszą o jakieś 25—30 procent.

SAMOCHÓD WOJSKOWY wjechał na kapliczkę w Krakowie

Starożytna kapliczka przy ul. św. Bronisławy została zniszczona

2 bm. rano jechało wojskowe auto ciężarowe w Krakowie ulicą św. Jadwigi w stronę kopca Kościuszki. Z powodu goli ledzi, jaka utworzyła się po mglistym dniu noworocznym, droga była ogromnie śliska, wobec czego auto zamiast iść w górę, zaczęło cofać się ku tyłowi i mimo energicznych wysiłków kierowcy, zjeżdżało coraz szybciej w dół, i całą siłą rozpędu wpadło na kapliczkę, znajdującą się przy ul. św. Bronisławy.

Wskutek zderzenia jedna ściana starej kaplicy została zdemolowana. Na miejscu wypadku wezwano straż pożarną, która zajęła się zabezpieczeniem reszty.

Przybyła także komisja z wydziału budowlanego magistratu w Krakowie, która ma orzec, czy zachodzi potrzeba rozebrania kaplicy, czy też podjęte zostaną prace reperacyjne. Zebrał się także tłum mieszkańców tamt. dzielnicy, który wyrażał żal z powodu zniszczenia starej kapliczki, do której byli wszyscy przyzwyczajeni.

Na marginesie powyższego wypadku należy dodać, że z powodu niedopiętowania posypywania piaskiem lub popiołem, chodników, zaszło ostatnio kilka wypadków upadku przechodniów na bruk, kilka katastrof samochodowych.

Likwidacja Urzędu Ziemińskiego w Zawierciu

Referat ziemski przy starostwie

W ub. sobotę zlikwidowany został Urząd Ziemiński w Zawierciu, a równocześnie utworzono referat ziemski, przy starostwie.

Urząd Ziemiński obsługiwał powiaty zawierciański i będziński, to też przypuszczalnie należy, że również utworzony zostanie podobny urząd w Będzinie.

O co oskarżają Niemcy mjr. Lutva-Laskowskiego?

Do Katowic przybywa Gen. Konsul. Rzplitej z Opoła

Z wiarogodnego źródła dowiadujemy się, że podana przez niektóre pisma wiadomość o przewiezieniu mjr. Ludwika Laskowskiego z więzienia w Opolu do Lipska, nie potwierdziła się. Mjr. Laskowski bowiem nadal znajduje się w Opolu.

Władze śledcze przesłały jedynie akta sprawy mjr. L. do Sądu Rzeszy w Lipsku. Mjr. L. posiadany jest o utrzymywanie

kontakty z wywiadem polskim oraz kupcem Teodorem Ludygą z Katowic, którego krewnym zresztą jest mjr. L.

Dziś w związku z aresztowaniem mjr. L. przyjeżdża do Katowic gen. konsul R. P. z Opoła p. Samborski, który odbędzie z p. Wojewodą Grażyńskim konferencję w tej sprawie.

Kronika Zagłębiowska

Redakcja i administracja: Sosnowiec, 3-go Maja 5.

REPERTUAR TEATRU W SOSNOWCU:
ŚRODA: g. 20,15 „Codziennie o 3-jej” (Ceny najniższe).
CZWARTEK: g. 20,15 „Kawłarenka” (Ceny najniższe).

— HUTA BANKOWA REDUKUJE. Jak donoszą z Dąbrowy, Huta Bankowa wprowadziła w czyn swój zamiar i w ub. sobotę zredukowała 154 robotników. Czy skończy się tylko na tej redukcji, należy wątpić.

Do Palestyny

Emigracja żydów z Zagłębia do Palestyny trwa, mimo przeszkód ze strony władz angielskich. Przed dwoma dniami z Olikusza wyjechało znowu 27 rodzin żydowskich, a na zezwolenie czeka jeszcze kilkumastu żydów.

Młodociany samobójca

Dnia 30 ub. m. w południe na szosie Mysłowice—Janów zastrzelił się z rewolweru 26-letni Jan Żołneczek z Janowa (Zamkowa 3). Z. pozostawił list do rodziców, w którym donosi, że życie mu się zbrydło i że musi z niem skończyć. Faktycznych przyczyn samobójstwa nie udało się jednak ustalić.

Napad umysłowo chorego na kobietę pod Olikuszem

W ub. piątek na Salomeję Świdę, idącą pieszo z Olikusza do Zagłębia, na szosie, napadł nieznaną osobnik, który przerażoną kobietę pobił laską do utraty przytomności, poczem zrabował jej koszyk z nabiałem i uknął do lasu.

Za napastnikiem zarządzono pościg i wkrótce bandytę ujęto. Jest to niejaki Pawlik z Olnig, umysłowo chory, inwalida, którego osadzono w więzieniu.

Tragiczny wypadek radjo-amatora w Krakowie

Za władając antenę, runął z dachu na bruk

W ub. wtorek, dn. 2 bm. zaszedł w Krakowie wstrząsający wypadek, wskutek własnej nieostrożności radjo-amatora.

Przy ulicy Kawiora 8, zakładał an-

tenę radjową na dachu jednopiętrowego domu Władysław Malczyk.

W pewnej chwili zaczął on się zesuwać ze śliskiego dachu i nie mogąc się zatrzymać, spadł na bruk, do-

KUPON
na pierwszorzędną bilet do km w Krakowie, ważny także na premjerę i św eta
ważny na dzień 3 stycznia 1934 r.
Niższy kupon należy wyciąć i przedłożyć do wymiany na bilet do kina w Redakcji „Siedem Groszy” w Krakowie ulica Karmelińska nr. 15
Uiszczenie podatku obowiązuje

Kronika Małopolska

Redakcja: Kraków, ul. Karmelińska 15.

REPERTUAR TEATRÓW W KRAKOWIE:
Teatr Słowackiego — „Prawie noc poślubna”.
„TANNHAUSER” W TEATRZE KRAKOWSKIM.
Dwumiejscowa praca całego zespołu opery krakowskiej nad wystawieniem potężnego dzieła Wagnera do biega końca. Kierownictwo opery dokłada wszelkich starań, by zarówno strona muzyczna, jak i inscenizacyjna stanęły na wysokości zadania. Znakomita nasza śpiewaczka, Ada Sari, daje pełną gwarancję, że partia Elzbiety znalazła świetnie wykonawczynią, zaś Kazimierz Czarniecki, pierwszy tenor opery poznańskiej zalloze partię Tannhäusera do swych popisowych. Wenus śpiewa H. Kisielewska, Landgrafta Mazanek i t. d. Zwiększone chóry, które są chlubą opery krakowskiej, znajdują szerokie pole do pomisu. Ewolucje tancerne wykona szkoła baletowa Wachsmanów.

KINA W KRAKOWIE:
Wanda: „Brat diabła”. Promień: „Godzina z tobą”.
Młody miś: „Młody miś”. Świt: „Pat i Patachon na żółtej pensji”. Apollo: „Dwanaście krzesel”. Sztuka: „Szalona noc”. Ulecha: „Prokurator Alicja Horn”. Atlantyk: „Pepinka Rejholcowa”. Słońce: „Romeo i Julia”. Adria: „Serce olbrzyma”. Dom Żołnierz: „Kapitan marynarki”.

RADJO:
Czwartek, 4 stycznia 1934 r.
Kraków, 11.57 Sygnał czasu. 12.05 Muzyka salomowa. 13.25 Wiadomości gospodarcze. 15.40 Muzyka przyjemna. 16.40 Odczyt dla pań. 16.55 Recital fortepianowy. 17.50 Płyty. 18.00 Odczyt. 18.20 Słuchowisko. 19.05 „Skrzynka pocztowa”. 19.25 Odczyt aktualny. 19.40 Wiadomości sportowe. 20.00 Muzyka lekka. 21:00 Skrzynka pocztowo-techniczna. 22.00 Płyty. 22.15 Muzyka taneczna.

— WŁAMANIE DO MIESZKANIA URZĘD-NICZKI. Janina Krimeł, urzędniczka z Gdyni, przebywająca chwilowo w Krakowie, zgłosiła, że nieznaną sprawcą dostał się do mieszkania inż. Jana Dyjakowskiego, zam. przy ul. Karmelińskiej 30, gdzie zamieszkiwała i skradł na jej szkodę dwie walizki z damską garderobą, wartości około 700 zł., oraz na szkodę Dyjakowskiego męskie ubranie oraz parę spodni, wartości 150 zł.

— OLBRZYMA KRADZIEŻ BIŻUTERII. Z mieszkania Leona Leldnera w Krakowie, przy ul. św. Gertrudy 17, skradziono dwa perle i szkiełko futra oraz sznur pereł, ogólnej wartości około 5.000 zł. W toku dochodzeń za powyższą kradzież aresztowano Franciszka Porębskiego, lat 26, zam. przy ul. św. Józefa 12, znanego złodzieja, którego odstawiono do wzięcia sądowego w Krakowie.

— KRADZIEŻ WÓDKI. Z wystawy restauracji w Krakowie, przy ul. Grzegorzeckiej 14, skradziono przez wybiegłe szyby wystawowej kilka flaszek wódki oraz spirytusu, wartości 300 zł., na szkodę właściciela, Jakóba Kenna.

— ZATRZYMANO Jana Gaja, lat 24, zam. w Krakowie, przy ul. Szerokiej 24, za współudział w włamaniu do sklepu Ruchli Horowitza przy ul. Józefa 27, skąd skradziono wyroby tytoniowe, wartości 60 zł.

— GROŹNY POŻAR. We wsi Pleszów, pod Krakowem wybuchł groźny pożar w zabudowaniach wzdwoy po rolniku, Franciszku Chudej. Ogień powstał wskutek nieostrożności domowników i dzięki energicznym zabiegom miejscowej ochotniczej straży pożarnej udało się go zlokalizować. Szkoda wyniła z pożaru wynosiła około 1500 zł.

— SPADŁ Z WOZU. Ulica Nadwiślańska w Krakowie przejeżdżał furman Stanisław Chmielek, lat 50, z Kurdwanowa, który spadł z wozu i doznał złamania lewego podudzia. W ciężkim stanie przewieziono Chmieleka do szpitala św. Łazarza.

Podziękowanie
Za tak liczny udział w pogrzebie naszego syna i brata
ś. p. Leona Kički
ofiary nieszczęśliwego wypadku na kopalni „Polska” w Małej Dąbrówce w dniu 27. grudnia 1933 r. składamy tą drogą serdeczne podziękowanie, a w szczególności ks. Proboszczowi dr. Wojtasowi za słowa pociechy nad grobem, WPanu inż. Fronczakowi za finansową pomoc oraz wszystkim znajomym i krewnym.
RODZINA.

Środa	Dziś: Genowefy p. Jutro: Tytusa b. Wschód słońca: g. 8 m. 11 Zachód: g. 15 m. 57 Długość dnia: g. 7 m. 46
3 stycznia 1934	

Kronika Śląska

Redakcja i administracja: Katowice, ulica Sobieskiego 11.

REPERTUAR TEATRU POLSKIEGO W KATOWICACH:

ŚRODA: g. 20 „Obiad o 8-jej”.
CZWARTEK: g. 20 „Trójka hulańska”.
SOBOTA: g. 20 „Trójka hulańska”.
NIEDZIELA: g. 16 „Bolesław Pobożny”.

REPERTUAR KINOTEATRÓW:
KATOWICE. Capitol: „Ostatnia kochanka”. Casino: „Brat diabła”. Colosseum: Od środy „Sherlock Holmes”. Palace: „On i jego siostra”. Rialto: „Moje marszenie — to ty”. Union: „Blond Venus”.
KRÓL. HUTA. Colosseum: „Córka pułku” i „Szczęść godnia życia”. Romy: „Jego okaleczenie” i „Noc strachu”. Apollo: „Noc w Kalrze” i „Skrzydlate łany”.
BIELSKO. Apollo: „12 krzesel”. Miejskie: „Noc w Kalrze”.
BIAŁA. Miejskie: „Zdobycie cie muszę”.

RADJO:
CZWARTEK, 4 STYCZNIA 1934 R.
Katowice. 7.00 „Kiedy ranne wstają zorze”. 7.05 Olimpijka. 7.20 Muzyka. 7.52 Chwilka gospodarstwa domowego. 11.57 Sygnał czasu. 12.05 Orkiestra salomowa. 12.30 Wiadomości meteorologiczne. 13.20 Wiadomości gospodarcze. 15.40 Muzyka. 16.40 „Przed karnawalem”. 16.55 Recital fortepianowy. 17.45 Muzyka. 18.00 „Co o sobie młodzieży myśla władze szkolne”. 18.20 „Jutrzenka Mazurska na gody”. 19.10 Felieton sportowy. 19.25 „O nowej taryfie kolejowej”. 19.40 Komunikat śniegowy. 20.00 Muzyka lekka. 22.00 W języku angielskim: „Polska jako pionier pokoju”. 22.15 Muzyka taneczna. 23.05—23.30 Muzyka taneczna.

— ZAOPATRYLI SIĘ NA NOWY ROK. W nocy 7 30 na 31 ub. m. dostali się po drabinie nieznaną sprawcę do domu Andrzeja Cielcyla w Jaworzu Górnym 63, skąd skradł 4 szynki wleprzowe, oraz 50 kg. wędzonej słoniny, ogólnej wartości przeszło 100 zł. (h)

— KRADZIEŻ KIESZONKOWA. W czasie targu 30 ub. m. nieznaną sprawcą skradł na Rynku w Bielsku na szkodę Zofii Heliczowej, zam. w Bielsku, ul. Batorego 21, portmionetkę zawierającą kwotę 18 zł. Druga kradzież kieszonkowa miała miejsce przy kasie biletowej na dworcu kolejowym w Bielsku, gdzie nieznaną sprawcą korzystając z panującego tam ścisłu, skradł z kieszeni Walterowi Sikierzyńskiemu, zam. w Bielsku, Rynek 8, portfel, zawierający banknot 20-złotowy, oraz 20 franków franc. (h)

— KRADZIEŻ BANANÓW. 29 ub. m. doniósł policji w Bielsku robotnik Florjan Szymik, że około godz. 17 skradziono mu z wózka ręcznego stojącego przed sklepem Reichera w Bielsku, ul. Rycerska, jedną skrzynkę zawierającą 10 kg. bananów. Przeprowadzone natychmiast dochodzenia policyjno ujawniły sprawczynię w osobie 32-letniej Marji Berger z Krainej, pow. Przemyśl, bez zawodu i bez stałego miejsca zamieszkania. (h)

— NIESZCZĘŚLIWY WYPADEK. 31 ub. m. około godz. 9 poniosła śmierć wskutek porażenia prądem elektrycznym 14-letnia Helena Zającówna, zam. w Białej-Leszczynie, ul. Bartosza Głowackiego 724. Śp. Zającówna chcąc zobaczyć zwłoki leżące na torze kolejowym kobiety, udaje się na strych domu i tam wychyliła się z okienka strychowego. W pewnej chwili straciła równowagę i ratując się przed wypadnięciem, chwyciła się niezolowanych przewodów elektrycznych. (h)

— ZAMACH SAMOBÓJCZY. 30 ub. m. rzucił się pod przejeżdżający pociąg obok stacji kolejowej Biała-Lipnik Wiktor Wilhelm Raschke, zam. w przytułku dla starców w Bielsku, ul. Bilchowa 62. Koła pociągu przecięły nieszczęśliwego na pół, powc hijąc śmierć denata. (h)

Cudem uniknęli strasznej śmierci

Niezwykłe przecucie „bieda-szybowców“ z Zagłębia

Z Wojkowic Komornych donoszą nam o niespotykanym wypadku ocalaenia dwóch bezrobotnych „bieda-szybowców“, którzy już czuli na sobie zimny powiew śmierci. Do jednego z licznych „bieda-szybowców“ spuścili się na linie dwaj bezrobotni, jeden Nowak, znany wśród bezrobotnych mieszkaniem Wojkowic.

W chwili, gdy tylko bezrobotni dotknęli stopami dna szybiku, doznali niezwykłego wrażenia, tak, jakgdyby znaleźli się w grobie. Przeszedł ich niewytłumaczony dreszcz trwogi, a czoła zrosił im zimny pot.

Nie wiedząc, dlaczego poczuli gwałtowną chęć jaknajszybszego znalezienia się znowu na powierzchni, to też jeden z nich wsiadł do prowizorycznej windy i dawszy sygnał koledze na powierzchni, zaczął wyjeżdżać do góry. Nowak, który miał czekać swej kolejki na wyjazd, w ostatniej chwili przerażony nieznanym niebezpieczeństwem, chwycił się silnie nóg swego kolegi w windzie i w ten sposób począł również opuszczać szybik.

Jeszcze winda z „bieda-szybowcami“ nie dosięgła powierzchni, gdy rozległ się tajemniczy szmer i trzask i nagle ściany szybiku runęły.

Obydwaj robotnicy zdołali się uratować, przyczem Nowakowi obsuwająca się ziemia zasypała nogi. Nawet „bieda-szybowcy“, pracujący w ciągłym niebezpieczeństwie utraty życia, byli poruszeni wypadkiem, a cudem

uratowani Nowak i jego kolega, znalazłszy się już na powierzchni w bezpiecznym miejscu, ze silnego wzruszenia tak osłabli, że przez godzinę nie mogli się nawet ruszyć z miejsca.

Podstępny napad rabunkowy w Król. Hucie

Rabusie zrabowali 50 złotych

Paweł Mrowiec idąc w stanie dobrze zagazowanym z W. Hajduk do Królewskiej Huty w dniu 1 stycznia o g. 0.30, natrafił na ul. Mickiewicza 3 nieznaną mu osobników, którzy wkrótce zaprzyjaźnili się i prosili Pawła, by z okazji życzeń noworocznych wydał coś na wódke. Wyjął więc pieniądze z kieszeni i ofiarował im 2 zł., obliczając, że przy ich stanie wystarczy to przygodnym znajomym, by sobie do reszty ducha dodali. Przy tej sposobności oznajmił im Mrowiec, że zdąża właści-

wie na ul. Polną, do rzeźnika Wernera, lecz adresu dokładnie nie zna.

Z całą gotowością ofiarowali się kamraci go tam zaprowadzić i po drodze w jakimś zaułku przy ulicy Polnej ograbili biedaka z 50 zł., poczem zbiegli w kierunku Łagiewnik.

Ponieważ pan Paweł był silnie podпиты, nie może określić dokładnie osobników, którzy mu taką niedźwiedzią przysługę oddali z początkiem skądś nad dobrze zapowiadającego się Nowego Roku.

Narciarz-turysta w śniegiem pokrytych górach.

Tragiczny wypadek górnika na kopalni „Karol“

Ciężko ranny walczy ze śmiercią

Z Zagórza (Zagłębie) donoszą o tragicznym wypadku, jaki miał miejsce w podziemiach kopalni „Karol“. Górnik Władysław Sokół, zam. na kolonii „Piekło“, w Gołonogu, przygnieciony został spadającą zwalnią węgla i dopiero po dłuższej chwili wydobyli go koledzy.

Nieszczęśliwy ma złamaną klatkę żebra i zgniecioną klatkę piersiową tak strasznie, że po oswobodzeniu go, nie mógł mówić ani nawet oddychać.

W stanie bardzo ciężkim rannego gór-

nika przewieziono do szpitala, gdzie walczy ze śmiercią. Jest charakterystyczne, że przed dwoma tygodniami Urząd Górniczy ze względów bezpieczeństwa zamknął kop. „Karol“ i tylko na skutek usilnej interwencji, oraz przez wzgląd na pozbawienie ludzi pracy, ministerstwo pozwoliło kopalnię ponownie uruchomić.

Władze kopalni winny jednak zwrócić większą uwagę na bezpieczeństwo robotników.

Krwawa zbrodnia

na tle nieporozumień sąsiedzkich w Zawierciu

Morderca skazany na trzy lata więzienia

Dom nr. 5 przy ul. Rzeczej w Zawierciu był widownią krwawej tragedii na tle nieporozumień sąsiedzkich między rodzinami Zadrośów i Wnuków, będących właścicielami przyległych do siebie posesyj. Powodem zawzięci, jaką żywili do siebie sąsiedzi, był spór o przejazd, który był wspólny dla obydwóch posesyj. Długoletnia nienawiść sąsiedzka przypieczętowana została krwawą zbrodnią.

Zadrośowie, znani zresztą z zaczepnego i mściwego charakteru uplanowali, nie puszczać przez przejazd nikogo z rodziny Wnuków. Kiedy uzbrojeni w kije, czałowali, nadsełł Roman Wnuk, głowa poważniejszej rodziny. Na dany znak pierwszy wbiegł z mieszkania 24-letni Tadeusz Zadroś, dzierżąc w jednej ręce kij, w drugiej rewolwer i kierując bronią w stronę bezbronnego Wnuka, za-

Ofiara oszukańczego bankiera Kwinty

Jak oszust wyludził od katowickiego inżyniera fabrykę

Do szeregu skarg, jakie wytoczono w związku z milionowymi nadużyciami, osławionemu bankierowi - oszustowi Stanisławowi Kwincie w Warszawie, dochodzi obecnie, jak informują, nowa skarga, wystosowana przez zamieszkałego w Katowicach inż. Feliksa Szokalskiego, którego oszust doprowadził, machinacjami swemi do kompletnej ruiny.

Sprawa inż. Szokalskiego, który po zrujnowaniu musiał objąć w Katowicach

skromną posiadłość, o tyle zasługuje na uwagę, że był on pierwszym z poszkodowanych, który padł ofiarą oszustwa, dokonywanego przez Kwintę, i że już przed 5 laty złożył skargę na nieuczciwego bankiera.

Poszkodowany inż. S. wystąpił z doniesieniem karnym przeciw Kwincie o przywłaszczenie portfeli akcji fabryki „Cieluś Polski“ w Toruniu. Kwinto, korzy stając z zaufania, którym go darzył inż. S. i będąc w posiadaniu portfeli akcji,

Straszne wypadki na kopalniach śląskich

W kopalniach śląskich miały w tych dniach miejsce dwa wypadki górnicze. W podziemiach kopalni „Wolfgang-Wa-wel“ w Rudzie oberwał się węgiel ze stro-pu, zasypując górnika 49-letniego Edmunda Skrzypca. Nieszczęśliwy doznał złamania podstawy czaszki i wrótce po wypadku wyzionął ducha.

Tegoż dnia w kopalni „św. Jacek“ w Król. Hucie podczas pracy okaleczył sobie ręce i nogi zrdzewiałym drutem re-bacz kopalniany Franciszek Szymański. Przewieziony do szpitala w następstwie zakażenia krwi Szymański zmarł, osierocając żonę i dwoje dzieci.

Skoła wybrankę serca porzucił nożem

Dnia 31 ub. m. o godz. 1 w nocy przybyli do mieszkania rozwódki Marii Gromotkowej w Szopienicach (Warszawska 55) Jan Kotulski i Wilhelm Ditrich z Szopienic, dwaj rywale o względy rozwódki, którzy w czasie kłótni pożgali nożem Gromotkową, ojczyma jej, Antoniego Drołę i Pawła Michalca. Gromotkową musiano odstawić do szpitala.

Tragiczny strzał w czasie oglądania rewolwera

Dnia 30 ub. mies. popołudniu przybył do mieszkania Eryka Kuczmierezyka z Szopienic (Ogród Dworcowy 2) 29-letni Alojzy Chmielewski i Alfred Vogtmann z Szopienic. Chmielewski przyniósł z sobą 2 rewolwery bębnekowe, z których jeden K. zamierzał kupić. W czasie oglądania broni padł strzał, przyczem K. postrzelony został ciężko w brzuch. K. odstawiono do szpitala, a V. i Ch. przytrzymano do dalszych dochodzeń.

14 szyb na wiat noworoczny

Nieznani dotąd sprawcy urządzili sobie niesmaczny żart z okazji Nowego Roku. Oto dnia 1 stycznia, o godzinie 3-ciej wybili 14 szyb w fabryce cukierków przy ul. Dąbrowskiego w Królewskiej Hucie, wyrządzając znaczną szkodę.

Poszkodowany Szlama Wanielicz, słysząc brzęk szyb na parterze, spojrzął na ulicę z mieszkania pierwszego piętra, lecz zdołał zaledwie zauważyć w ciemności uciekających 5 osobników w kierunku N. Hajduk. Wybiecie szyb nastąpiło przy pomocy deski. Kradzieży żadnej nie dokonano.

Wnuc, widząc się w niebezpieczeństwie, chciał schwycić za kamień i schylił się, by go podnieść, lecz w tym momencie otrzymał straszny cios kijem w tył głowy. Głuchy trzask kości czaszkowej, ział się z ostatnim jękiem, jaki wydał Wnuk, padając na ziemię bez życia.

Mordercę aresztowano i osadzono w więzieniu będzińskim. Prócz niego zatrzymano jego matkę, 54-letnią Marcjanę, która podżęgała syna do zbrodni, oraz rodzeństwo zbrodniarza, 27-letniego Zygmunta, 28-letniego Witostawa, 21-letnią Natalię i 25-letnią Sabine. Dokonana przy ul. Rzeczej w Zawierciu zbrodnia, znalazła obecnie epilog przed Sądem Okręgowym w Sosnowcu przed którym stanęła cała rodzina Zadrośów. Ponieważ na rozprawę powołano przeszło 40 świadków, proces trwał od ub. tygodnia i zakończył się dopiero w ub. wtorek.

Wieczorem ogłoszony został wyrok, skazujący Tadeusza Zadrośa na trzy lata więzienia, zaś pozostałych oskarżonych na sześć miesięcy z zawieszaniem wykonania kary. Łagodny wymiar kary sąd motywował tem, że morderstwo popełnione zostało w stanie silnego afektu.

Nieszczęście prześladowe

rodzinę Dylewskich z Krakowa

Jan Dylewski, będąc zatrudnionym w Miejskim Zakładzie Gazowni w Krakowie w charakterze inkasenta, z początkiem ub. roku po zainkasowaniu od konsumentów gazu kwoty 1200 zł., zgubił ją w drodze do Gazowni.

Zakład, nie wierząc w tłómaczenie się Dylewskiego, ponieważ taki sam wypadek spotkał ojca jego, zatrudnionego przed kilku laty w Gazowni Miejskiej, wytoczył mu sprawę.

W dniu 2 bm. sąd, dając wiarę tłómaczeniom się oskarżonego, który dotychczas nigdy nie był karany, Dylewskiego uniewinnił.

Nieszczęśliwy wypadek

pijanego awanturnika

Józef Susuł, lat 34, zam. w Krakowie, przy ulicy Barskiej 48, będąc w stanie nietrzeźwym, na ulicy Gazowej usiłował przemocą wsiąść do dorożki Teofila Włodarczyka, zam. przy ul. Juliusza Lea 139.

Dorożkarz, widząc groźną postawę Susuła, chciał odjechać, jednak pijak zdołał się ucześcić dorożki z tyłu. Nadchodzący posterunkowy zatrzymał Susuła i przewiózł go do IV komisariatu, gdzie okazało się, że awanturnik ma złamaną nogę, ponieważ włożył ją pomiędzy sprychy kota.

Żona katastrofy

na kopalni „Balsza“

Prowadzone w dalszym ciągu ostatnich dwóch dni świątecznych prace około wydobycia z podziemi kopalni „Polska“ w Małej Dąbrówce zasypanego murarza ofiary ostatniej klatki strofy nie dały wyniku. Dotąd na ślad zasypanego robotnika nie natrafiono.

Zasądzenie agitatorów

wywrotowych

W sądzie apelacyjnym w Katowicach odbyła się rozprawa przeciwko Michałowi Wróblowi, Karolowi Jankowi i Sebastianowi Czabandowi, oskarżonym o wywrotową działalność komunistyczną. Sąd apelacyjny zatwierdził wyrok sądu okręgowego i skazał Czabanda i Wróbla po 8 mies., Janka na 6 mies. więzienia. Jankowi zawieszono wykonanie kary na przeciąg lat 5.

Olbrzymia kradzież

w kawiarni „Astoria“

Dn. 1 bm. skradła nieznaną tancerka podczas zabawy Sywestrowej w kawiarni „Astoria“ w Katowicach kupcowi Aronowi Szczekockiemu z Katowic (Mikołowska 9) z kieszeni marynarki portfel, zawierający 2.200 zł. i zbiegła.

JAN TADEUSZ HRABIA KLIMCZOK

WÓDZ ROZBOJNIKÓW ŚLĄSKICH

340)

STRESZCZENIE POCZĄTKU POWIEŚCI.

Jan Tadeusz, hrabia Klimczok z Bielska pozbawiony majątku i nazwiska przez oszusta Labara, uciekł w góry z postanowieniem, że będzie tępił złych, a bronił pokrzywdzonych. Klimczok dobrał sobie towarzyszy i utworzył z nimi bandę rozbójniczą, która swoją siedzibę miała w pobliżu malowniczej doliny Bystrej. W jakimś czasie później hrabina Waldenhofen wypędziła z swego pałacu starostę Jana, który zhańbił jej córkę Marię. Wtedy Maria okradła swą matkę i wspólnie z Janem ucieka do Hamburga, gdy hrabina Waldenhofen weszła rano do pokoju swej córki, nie zastała jej, natomiast znalazła jej ordynariusze napisany list. Przyjaciel hr. Agnieszki, hr. Rodelstein oświadczył się o jej rękę.

— Dzięki, serdeczne dzięki! — szeptał uszczęśliwiony. — Poczekam, hrabino! Ach, gdy przychodziłem do ciebie, nie myślałem, że dzień dzisiejszy będzie najszczęśliwszym w moim życiu.

— Po którym, jeżeli taka będzie wola Boża, nastąpi wiele jeszcze dni szczęśliwych — dodała hrabina z uśmiechem. A teraz drogi przyjacielu, spiesz się i oswobodź mnie z mojej trwogi! Nie zapomnij też o naszej biednej Małgosi. Maria jest wprawdzie moim dzieckiem, lecz niedolę swoją zawiniła sobie sama. Małgosia zaś cierpi niewinnie a mnie krwawi się serce na samą myśl, że długo jeszcze może będzie musiała ślęczeć w więzieniu!

Hrabia Rodelstein uniósł się z miejsca.

— Masz słuszość, droga przyjaciółko. Spieszę się wykonać twą wolę. Dziś i tak już za późno na wyjazd do Hamburga. Dlatego skorzystam z czasu i zajmę się w mieście losem Małgosi. Jutro w południe wyjadę do Hamburga, jeżeli detektyw wyjazd mój będzie uważał za potrzebny. Zanim jednak wyjadę, dam jeszcze znać o sobie!

To powiedziawszy, ucałował rękę hrabiny i wyszedł.

Wkrótce potem skoczył na konia i ruszył z kopyta. Serce jego przepelnione było radością. Zdawało mu się, że słońce świeci jaśniej i ptaki pięknie śpiewają.

— Agnieszko! — szeptał do siebie z uśmiechem. — Jak słodko brzmi mi w ustach twe imię! Zdaje mi się, że przy tem brzmieniu słyszę chóry aniołów! Ach, a czy szczęście moje nie zawdzięczam właściwie tej kochanej blondynce? Czy bez Małgosi byłbym kiedykolwiek odzyskał odwagę do życia i do oświadczenia się Agnieszce? Biedna hrabina, biedna, kochana Agnieszka! Serce twoje przepelnione jest gorącością, bo płakać musisz nad aniołem, który nie jest twojem dzieckiem; i nad zepsutem stworzeniem, wcale nie podobnym do ciebie, które zrzędzeniem losu jest twojem dzieckiem! Lecz nie smuć się! Niewinność Małgosi musi wyjść na jaw, ona wróci do ciebie i wywdzięczy się miłością, której odmówiła ci Maria. A potem zapomnisz o Marji i będziesz zemną szczęśliwa, bo cię kochać będziemy, ja i Małgosia.

Hrabina Agnieszka z okna pałacu spoglądała za nim, dopóki nie zniknął jej z oczu.

I w jej oku błyszczała radość. — Czy to możliwe, aby w tym dniu, który mi przyniósł największe smutnienie, zakwitło mi również największe szczęście. Byłby to plon z posiewu łez, lecz może właśnie dlatego obfity.

Złożyła ręce jakby do modlitwy i zwróciła wzrok ku niebu.

— Ojcie nasz w niebie — modliła się z cicha — pobłogosław naszemu związkowi! I ty, jasny duchu mego męża, spojrzij na nas i pobłogosław związkowi, w którym zawsze o tobie wspominać będę z miłością i szczerem żalem!

Następne godziny miały dla hrabiny Agnieszki leniwie.

Jakież nowiny przyniesie najbliższa przyszłość?

Czy uda się hrabiemu Rodelsteinowi wykryć rzeczywistego złodzieja i uwolnić Małgosię z więzienia? Widoki były bardzo wątpliwe.

A Maria? Czy można się było spodziewać, że hrabia ją przychwyci i odwiezie, zanim kłamka zapadnie? A może już było zapóźno? Bo cześć hrabianki już przepadła. Jej hańba też była hańbą jej matki. A o brutalnym postępowaniu, jakiego dopuściła się

gą. Wzrok hrabiny padł najpierw na pięknego młodzieńca z jasnymi kędziorami, którego dotąd nigdy jeszcze nie widziała.

Lokaj pokornie usunął się na bok i właśnie miała hrabina zapytać Jana Helfelda, który zdjął kapelusz i nisko się skłonił, czegoby żądał, gdy wzrok jej z Jana przesunął się na staruszkę.

Katarzyna wybuchła głośnym płaczem, rzuciła się przed hrabiną Agnieszką na kolana i rękę jej gorąco do ust przycisnęła.

— Bogu niech będzie chwała, że mi jeszcze pozwolił zobaczyć jasną twą postać! — szeptała Katarzyna. — Czy mnie nie poznajesz łaskawa, wielmożna pani hrabino? Jestem Katarzyna Deutschman!

Hrabina Agnieszka patrzyła z początku ze zdumieniem, lecz później poznała klęczącą u jej stóp kobietę, któ-

warzyszka jego bowiem nie przypuściła go wcale do słowa.

— Ach, wielmożna pani hrabino, — zawołała z uniesieniem, to jest młodzieniec, dla którego nie znajduję dosyć słów podzięk. Bez jego szlachetnej pomocy byłabym może znalazła śmierć w rowie.

Pomimo protestu Jana opowiadała potem staruszka szczegółowo, jak się Jan Helfeld dla niej poświęcił i jak chętnie przybiegł jej z pomocą!

— Nie, nie powinienes mi zaprzeczać dobry, miłosierny młodzieńcze, — kończyła z głębi przekonania. — Inaczej ci podziękować nie mogę, tylko opowiedzieć wszystkim ludziom, jak sobie szlachetnie ze mną postąpiłeś!

Hrabina Agnieszka spoglądała na Jana wzrokiem pełnym życzliwości. Kiwnęła głową.

— Ta kobieta ma rację, — powiedziała, jak zwykle, prosto, lecz dobrotnie. — W dzisiejszych czasach właśnie u młodzieży znajdujemy tak mało delikatności i względów, że zachowanie się pana tem więcej zasługuje na uznanie. Cieszy mnie, że mogę powitać pana w mym domu, chociaż nie wiem, skąd przychodzisz, kim jesteś i jak się nazywasz!

Jan skłonił się powtórnie. — Imię mi Jan, wielmożna pani hrabino! Dziękuję za uprzejme słowa. Zresztą mało pani zależy na tem, choćby poznała stan i nazwisko bezdomnego człowieka, który przelotnie tylko spotyka się z panią i o którym zapomnisz za chwilę.

Dobór wyrazów użytych przez Jana Helfelda, utwierdził hrabinę Agnieszka w tem przekonaniu, że nie stawiała pytań, na które odpowiadać może byłoby przykro Janowi.

— Przypisujesz mi lichą pamięć, paniczku — odparła z uśmiechem. — Nie zwykłam zapominać za chwilę nazwisko człowieka, który szlachetnym postępkim zasłużył na moje uznanie. Nie życzę też sobie, abyś tylko przelotnie spotkał się ze mną. Zapewne nie pogardzisz moim powitaniem, zechcesz w moim domu odpocząć i posilić się cokolwiek. Zresztą wieczór już blisko. Mógłbyś więc śmiało przenoćować w pałacu. Zresztą możesz być pewnym, że cię nie będę męczyła dalszemi pytaniami.

Jan Helfeld spoglądał hrabinie w oczy jasno i otwarcie.

— Wprawdzie jestem przyzwyczajony spać pod gołym niebem, w lesie, lub w rowie, jak się zdarzy, lecz ponieważ od dłuższego już czasu nie miałem poduszki pod głową i ponieważ istotnie jestem zmęczonym po dłuższej i uciążliwej wędrówce dzisiejszej, łaskawe zaproszenie pani przyjmuję z wdzięcznością. Znajdzie się pewnie jaki kącik w stajni przy koniach, albo też w izbie czeladnej, tak że nie zrobię pani żadnej subiekcji.

Hrabina Agnieszka potrząsała głową.

— O tem nie myślałam. Zaprosiłam pana, abyś był gościem w moim domu i jako takiego przyjmę cię u siebie.

— To powiedziawszy, zwróciła się do lokaja.

— Poprowadź tego pana do pokoju gościnnego na drugie piętro, — rozkazała, — i zastaw na stole dwa nakrycia.

Lokaj uklonił się z uszanowaniem.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

...Lokaj ostro nakazywał Janowi, aby sobie poszedł swoją drogą...

przed samym wyjazdem, trudno było zapomnieć.

Hrabina Agnieszka pogrążała się w coraz większy smutek, aż wreszcie znowu zalała się łzami. Wydawało jej się, że nad jej głową całe niebo pokrywało się chmurami. Oświadczenie się hrabiemu Rodelsteinowi wydawało jej się teraz tylko przelotnym promieniem, który przez długie dni deszczowe tylko raz przebił mgły i znikł znowu, wzbudziwszy tylko płonne nadzieje.

W beznadziejnej rozpaczyc załamywała hrabina Agnieszka alabastrowe swe ręce. Nagle nadstawiła uszu. Kto tam się sprzeczał na dworze? Hrabina słyszała wyraźnie grzmiący głos lokaja, a potem znowu głos inny, śnać młodego człowieka, który domagał się, aby go wpuszczono.

Ach tak — hrabina przypominała sobie, że sama wydała rozkaz, aby nikogo nie wpuszczano do pałacu. Chciała bowiem sama pozostać ze swym smutkiem.

Potem znowu wmieszał się do sprzeczki jakiś głos kobiety. Głos ten brzmiał pokornie i błagalnie.

Wtedy podniosła się hrabina Agnieszka. Może przyszli jacy nieszczęśliwi prosić ją o pomoc. Nie przeniosłaby tego na sobie, by ich miała odpędzić od progu.

W kilka minut później weszła do przedsiionka i zjawiła się właśnie w tej chwili, gdy lokaj ostro nakazywał Janowi Helfeldowi, — to on był bowiem ze starą Katarzyną Deutschman — aby sobie poszedł swoją dro-

rej rysy wskutek nędzy i choroby były bardzo zmienione.

— To wy, Katarzyno? — zapytała zdziwiona? — Skąd tu przysłaś? Już wiele lat was nie widziałam, ani też o was nie słyszałam.

Stara ocierała sobie łzy rąbkim fartucha i skinęła głową.

— Ach prawda, to dawne już lata, pani hrabino! Zapewne nie byłabyś mnie już zobaczyła. Lecz ponieważ czuję, że mój koniec się zbliża, zebrałam wszystkie siły i przywlokłam się do was. Chciałam panią hrabinę jeszcze raz zobaczyć a potem wrócić do domu i umrzeć!

Hrabina Agnieszka przekonała się, że Katarzyna istotnie była ciężko chora. Widok staruszki wrzucił ją do głębi. Mimo to zmuszała się do uśmiechu.

— No, moja pocziwa Katarzyno, tak źle pewnie nie będzie, — mówiła, pocieszając staruszkę. — A teraz wstańcie. Powiedźcie mi też, co to za młodzieniec, który was przyprowadził?

Hrabina spoglądała znowu na Jana Helfelda z zdziwieniem. Nie mógł on być krewniakiem Katarzyny, a tem mniej jeszcze jej synem, bo rysy twarzy miał delikatne i postać dumną, pańską. Z drugiej znowu strony skromny jego ubiór stał w wielkim przeciwieństwie do jego postaci.

Jan nie śmiał się przedstawić. Nie mógł przecie powiedzieć, że był baronem Janem Helfeldem, a tem mniej jeszcze, że był zbójcą. Zresztą nie potrzebował się wcale przedstawiać. To-

Przeszeregowanie pracowników poczty i kolei

11 grup zarobkowych dla pocztowców i 14 grup dla kolejarzy

Z Warszawy donoszą:
Uchwalone na poniedziałkowym posiedzeniu rady ministrów nowe zasady przeseregowania pracowników pocztowych i kolejowych przewidują dla pocztowców 11 grup analogicznych jak przy funkcjonariuszach państwowych, a dla kolejarzy 14 grup odmiennych. W pierwszej grupie kolejarzy uposażenie wynosi 1.000 złotych miesięcznie, w drugiej 700 zł., w trzeciej — 550 zł., w czwartej — 450 zł., w piątej — 370 zł., w 6-tej — 335 zł., w 7-iej — 295 zł., w 8-iej — 260., w 9-tej — 225 zł., i następnie w każdej grupie o 25 zł. mniej aż do 100 złotych w 14-tej. Najwyższą stawkę dodatku funkcyjnego ustalono na 600 zł. Bliższe szczegóły określone

ne będą osobnym rozporządzeniem. Doska wyniesie około 15 proc. Przewidywany jest również dodatek służbowy.

Wielkie afery celne w Warszawie

Ujawnione w ostatnich tygodniach afery celne w warszawskich biurach ekspedycyjnych zataczają coraz szersze kręgi. Poza fałszerstwem zezwoleń przywozowych departament cel ministerstwa skarbu wykrył niedobory celne w składach towarowych. Niedokładności w uiszczaniu cel stwierdzono m. in. w biurach spółki Jakobson i Jarocki, wynoszą one na niekorzyść skarbu państwa około 75.000 zł.

Poważnych sum sięgają pretensje w stosunku do firmy importującej skóry Benclan Siwak przy ul. Franciszkańskiej 27. Władze

sądowo-śledcze zarządziły zabezpieczenie pretensji skarbu państwa na majątku właścicieli firm pociągniętych do odpowiedzialności karnej. Na nieruchomości kupca Siwaka przy ul. Franciszkańskiej 46, nałożono areszt hipoteczny, w wysokości 700.000 zł.

Prokuratura opieczętowała dowody w mieszkaniu kupca Montaga, który popełnił w ub. tygodniu samobójstwo w związku z aferą wykrytą w firmie „Lamon“. Współwłaściciel tej firmy Landau nie może złożyć wyznaczonej mu kaucji w wysokości 40.000 zł. i pozostał nadal w areszcie śledczym.

Tragiczna śmierć biskupa brazylijskiego

Z Rio de Janeiro donoszą, że w Caratinga, w brazylijskim stanie Minas Gerães, zmarł wskutek ran, odniesionych w wypadku samochodowym biskup miejscowy, ks. Carlo Fernandez da Silva Tavora. Ks. biskup Tavora przejechany został mianowicie przez samochód w chwili gdy pieszo podążał z odwiedzinami do swego brata. Zmarły tragicznie biskup liczył 69 lat życia; sakrę biskupią otrzymał w r. 1920.

Córki ambasadora japońskiego przeszły na katolicyzm

Z Paryża donoszą:

Dwie córki nowomianowanego ambasadora japońskiego w Paryżu Sato, który do niedawna był ambasadorem w Brukseli, przeszły na katolicyzm. Ceremonij chrztu św. dokonał Nuncjusz papieski w Brukseli, a Ojciec Św. nadał specjalną depezę z błogosławieństwem. Podając o tym wypadku „Echo de Paris“, zauważa, że w wyższych sferach japońskich katolicyzm czyni bardzo szerokie postępy.

Właskawienie

austrjackiego zamachowca

Sprawca zamachu na dra Stieglęgo Werner v. Alvensleben został w dniu 31 grudnia właskawiony przez prezydenta republiki austriackiej i opuścił jeszcze w tym samym dniu Austrię, udając się do Niemiec.

Właskawienie to nastąpiło na skutek listu wystosowanego przez ojca zamachowca do prezydenta Austrii Miklasa. Ojciec zamachowca prosił o darowanie mu reszty kary, wymierzonej jako wiadomo na trzy lata, z uwagi na to, iż jest to jego jedyny syn i to ciężko chory na płuca.

Stan zdrowia Solskiego

Z Warszawy donoszą:

W stanie zdrowia znakomitego artysty Ludwika Solskiego nastąpiła pewna poprawa, chory jednak w dalszym ciągu pozostaje pod troskliwą opieką lekarzy, albowiem niebezpieczeństwo komplikacji jeszcze nie minęło. Z całej Polski nadchodzą do Solskiego telegramy z życzeniami rychłego powrotu do zdrowia.

Bogrom żydów na Ukrainie

Według doniesień z Moskwy, na Ukrainie równorzędnie ze wzrostem nacjonalizmu wzrasta także antysemityzm. Ostatnio zanotowano szereg wypadków, m. in. w Ługańsku Uczniowie szkoły należącej do komunistycznych związków pionierów urządzili pogrom młodzieży żydowskiej. Przeprowadzone dochodzenia ujawniły niepokojący wzrost antysemityzmu wśród ukraińskich komsomolców.

Uzdrowsko przeciwgruźlicze pod bicganem

Z Helsingforsu donoszą:

Według doniesień z Leningradu. Sowiety zamierzają założyć uzdrowsko przeciwgruźlicze w okolicach podbiegunowych. Komisja badań podbiegunowych doszła bowiem do wniosku, że warunki klimatyczne tamtejsze są bardzo do tego celu korzystne. Na wiosnę wysłana będzie specjalna ekspedycja dla wyszukania odpowiedniego miejsca i rozpoczęcia robót przygotowawczych.

Obrzymi krach bankowy w Bajonnie

Z Paryża donoszą:

Krach „Credit Municipal“ w Bajonnie przybiera coraz większe rozmiary. Ilość sfalszowanych bonów i papierów wartościowych ma wynosić około 200 milj. fr. Śledztwo wykazało, że dyrektor banku Tissier był jedynie biernym narzędziem w ręku międzynarodowej bandy fałszerzy.

Wzrost bezrobocia w Ameryce

Z Waszyngtonu donoszą, że liczba bezrobotnych w listopadzie i grudniu zwiększyła się szybciej, niż w innych miesiącach ubiegłego roku. W grudniu ogólna liczba bezrobotnych wynosiła 10.702.000.

Jaczejka komunistyczna w gimnazjum państwowym w Trembowli

W dniach od 26 do 30 grudnia toczył się przed ławą przysięgłych w Tarnopolu proces przeciw Benjaminowi Szapirze, Rosenfeldowi Dawidowi, Zuckermanowi Izraelowi, Mojseszowi Katzowi, Saulowi Papierowi, Minie Goldstein, Dymitrowi Perfan, Semkowi Szpakowiczowi, Michałowi Amborskiemu, Wasyliu Sirzeleckiemu i Noemu Weinsaftowi, oskarżonym o przynależność do Komunistycznej Partii Zachodniej Ukrainy.

Oskarżeni w wieku od 18 do 23 lat tworzyli jaczejkę na terenie gimnazjum państwowego męskiego w Trembowli. Oskarżeni byli wszyscy uczniami gimnazjalnymi, a Semko Szpakowicz służył jako żołnierz w 9 pułku ułanów w Trembowli.

Trybunałowi przewodniczył wiceprezes

Wedrychowski, wotowali s.o. Herman i s.o. Rudeński. Oskarżał prokurator Wieckowski. Po czterodniowej rozprawie wyrok zapadł dn. 30 grudnia o godz. 4 rano.

Dwóch oskarżonych, a to: Wasyl Strzelecki i Noel Weinsaft z powodu braku dowodów winy zostało uwolnionych, natomiast wszyscy inni zostali skazani na kary więzienia od 2 do 8 lat. Dwóch oskarżonych skazanych zostało na 7 lat więzienia, jeden na 8 lat więzienia, jeden na 6 lat.

W toku rozprawy prokurator aresztował świadków, a to: Piotra Szumińskiego, Mikolaja Serednickiego i Marię Zenicę — wszystkich ze Stebnika koło Kalusza, za złożenie fałszywych zeznań.

Pogrzeb zamordowanego premiera rumuńskiego

Dalsze aresztowania w Bukareszcie

Z Bukaresztu donoszą:

We wtorek w południe odbył się pogrzeb ś. p. premiera Ducl. Ceremonię rozpoczęło nabożeństwo żałobne odprawione w katedrze przez patriarchę w otoczeniu licznych duchowieństwa. Następnie wygłoszono szereg przemówień. W imieniu rządu żegnał zmarłego premier Angelescu, poczem wśród ciszy przerywanej płaczem, członkowie rządu przenieśli trumnę na swych ramionach, składając ją na laweczkę armatniej. W pogrzebie wziął udział rząd, władze cywilne i wojskowe, delegacje ludności z całego kraju, oraz ludność stolicy. W czasie pogrzebu biura i sklepy w mieście były zamknięte, widowiska odwołane.

Aresztowania członków organizacji „Gwardii Żelaznej“ w związku z zabójstwem premiera Ducl trwają w dalszym ciągu. W sa-

mym Bukareszcie aresztowano przeszło 600 osób, przeważnie z kół studenckich. Wobec wprowadzenia stanu wyjątkowego lokale rozrywkowe mogą być otwarte najwyżej do północy. Wszelkie zgromadzenia pod gołym niebem zostały zakazane.

Rabunkowa gospodarka leśna

Z Warszawy donoszą:

Na rynku drzewnym nastąpiła bardzo znaczna podaż drzewa, a to wskutek tego, że zadłużeni właściciele ziemscy otrzymali nowe zezwolenie na wyrąb lasów. Zaczyna się znowu rabunkowa gospodarka leśna.

TU WYCIĄC!

Humor

— 288 —

NASI SZEFOWIE.

— Muszę panu powiedzieć, że u mnie wszystko musi iść jak na sznurku. — odzywa się szef do nowego urzędnika. Ja nie zwykłem mówić wiele.

— Ach tak, — odzywa się nowy urzędnik, — pan dyrektor jest więc także żonaty.

Szef: — Panie Skrochalski, dlaczego pan się nie goli, wygląda pan jak orangutan.

Urzędnik: — Zapuszczam sobie brodę, panie szefie.

Szef: — To może pan w domu robić, po za godzinami urzędowymi!

A TO WDEPNĘŁA!

Pani: — Maryniu, dlaczego tak przeklinałaś w kuchni?

Marynia: — Bo proszę pani od trzech godzin wywabiam plamy z mego płaszczu i teraz dopiero dostrzegłam, że to pani płaszcz.

DOBRE JABŁKA.

Gospodyni do ekspedientki:

— Te jabłka powinny były się znaleźć w raju — nie przyszłoby nigdy do grzechu i wygnania Adama i Ewy z raju.

Później, gdy on udał się na praktykę do słusza, rzadziej się widywali.

Pomimo to pozostali zawsze przyjaciółmi. A gdy ukończył praktykę, w którym to czasie Klara wstąpiła właśnie do służby, młody czeladnik często chodził nią w niedzielę na spacer, a czasem odbywali razem większe wycieczki.

Sympatyzowali z sobą ogromnie. I z pewnością byłiby się pobrali, jak sobie tego życzyła zarówno matka Klary jak i Piotra, gdyby nie to, że młodzieniec został wzięty do wojska i odbywał służbę w dalekiem mieście.

Z początku pisywali do siebie; z czasem jednak listy stawały się coraz rzadsze. I w końcu stracili się zupełnie z oczu.

Nie było w tem winy Piotra. To Klara opuściła wówczas ojczyznę, aby się udać z państwem w podróż na południe; ona to coraz rzadziej odpowiadała na listy Piotra, wreszcie przestała zupełnie pisać do niego.

I dzisiaj ujrzeni się znowu po tylu latach.

Krew uderzyła Piotrowi do głowy, gdy zauważył, że Lila go poznaje.

I ona była zmieszana w pierwszej chwili; policzki jej zabarwił rumieniec.

Gdy uśmiech jej dowiódł Piotrowi, że go poznała, zebrał się na odwagę i ukłonił się jej.

Lila skinęła mu uprzejmie głową.

— Czy to naprawdę pan, panie Sarocki? — zapytała. — Nie poznałam pana z początku.

— I ja panią również... panno... panno Ropska, — wyjąkał zmieszany na nowo. — Z początku my-

Ale i to honorarium, jakie on wymienił, było prawie tak wysokie, jak to, którego wymagał poprzedni kierownik szkoły, a którego Lila absolutnie nie mogła zapłacić.

— Niech pan pomyśli, panie profesorze — rzekła szczerze zmartwiona — że ja nie mam żadnych innych dochodów, poza moją gażą statystki.

Profesor spojrzął na nią podejrzliwym wzrokiem.

— Jakże to jest możliwe, droga pani? — zapytał cynicznie. — Niema pani żadnego przyjaciela?

Przy swej wspaniałej urodzie, powinnaby pani mieć przyjaciela, przynajmniej milionera lub bankiera!

Lila zmarszczyła brwi z niechęcią i rzekła, że ma zamiar przejść przez życie uczciwie.

Profesor stał się bardzo ozęblym. Wzruszył ramionami.

— To bardzo ładnie ze strony pani, — rzekł. — W taki sposób jednak nie doprowadzi pani w życiu do niczego.

Piękna kobieta, mająca jakie fakie wymagania do życia, albo musi znaleźć bogatego męża, albo sama być córką zamożnych rodziców, jeżeli sobie chce pozwolić na zbytek pozostania uczciwą.

Po co natura obdarzyła panią pięknoscia? Tylko dlatego, żeby się pani nią posługiwała jako bronią w ciężkiej walce życia.

Ja nie mam prawa interesować się pani osobistymi sprawami. Jeżeli jednak mogą dać pani dobrą radę, to niech panj uczyni to(co tysiące kobiet czyniło przed panią: niech sobie panj poszuka

— 285 —

Najdroższy egzemplarz gazety

Instytut im. Marksa-Lenina w Moskwie nabył do swoich zbiorów za sumę 2 milionów złotych jeden z czterech jeszcze istniejących i dobrze zachowanych egzemplarzy angielskiego „Times'a z r. 1789. „Times“ zaczął wychodzić w r. 1785, w r. 1788 otrzymał swoją obecną nazwę, a od r. 1922 pozostawał własnością lorda Northcliffe'a. Obecnie należy on do rodziny Walterów i Astorów. Cena, którą zapłacił instytut moskiewski za egzemplarz „Times'a“ z XVIII wieku, jest najwyższą, jaką kiedykolwiek osiągnęło pismo codzienne.

Szkoło przepuszczające powietrze

został wprowadzony w Pradze czeskiej. Chodzi mianowicie o szyby, które na powierzchni 1 metra kwadratowego posiadają 2000 mikroskopijnych otworów. Tego rodzaju szyby pozwalają na stałe odświeżanie i wentylowanie powietrza w pokoju, co następuje stopniowo, bez nagłego i zbyteknego ochładzania się temperatury. Nowe szkło do szyb wytwarzane jest we Francji w postaci tafli, mierzących 1—2 metrów.

Uroczystości zaręczynowe w rodzinie P. Prezydenta Rzplitej

Ze Spaly nadeszła we wtorek do Krakowa wiadomość o zaręczynach córki P. Prezydenta, Heleny Zwiastockiej z prezesem krakowskiej dyrekcji kolei inż. płk. Aleksandrem Bobkowskim, które odbyły się 31 grudnia 1933 roku.

Po zaręczynach, para narzeczonych wyleciała na kilkudniowy pobyt do Zakopanego. Ślub odbędzie się z końcem stycznia, lecz data dokładna nie jest jeszcze dotychczas ustalona.

Nowoczesne sposoby kontrabandy

Z obowiązku wypada zanotować znamieny fakt, podawany obszernie w kronikach zagranicznych. Niezwykły ten pomysł świadczy o tem, że kontrabanda także chce iść „z duchem czasu“.

Zdarzenie wygląda tak: ktoś z radioamatorów Bregenz przechwylił osobliwą rozmowę na falach krótkiej. Nieznany głos podawał instrukcje, jak należy zachować się w okolicy Bregenz na Rheinbrücke. To odkrycie wskazuje, że fała radiowa zastosowana została, jako środek porozumiewawczy między kimś tajemniczym na pograniczu austriacko-szwajcarskim, a osobnikami, szmuglującymi cukier, kawę i herbatę etc., ze Szwajcarii przez Rheinbrücke do Austrii.

W każdym razie stwierdzono, że w ostatnich czasach do Austrii przeniknęło wiele wyrobów ze stemplem szwajcarskim, a przede wszystkim żywności, której ślady pochodzenia łatwo zatrzeć.

Pożar w kinie francuskim

W jednym z kinoteatrów Villeveve wybuchł pożar podczas wyświetlenia filmu dla dzieci, pożar. W powstałej panice troje dzieci stratiwano na śmierć.

W ponurym cieniu szubienicy

100 osób zawisło na stryczku

Główny Urząd Statystyczny wydał **Mały Rocznik Statystyczny na rok 1933**. Rocznik jest wydawnictwem, zatwierdzonym przez Ministerstwo Wyzn. Religijn. i Oświaty Publ., jako książka pomocnicza dla nauczycieli, oraz jako książka do bibliotek uczniowskich w szkołach średnich, a więc nosi charakter oficjalny. Rocznik obejmuje dwadzieścia pięć działów od meteorologii począwszy, a na samorządzie gospodarczym skończywszy. Cyfry w nim zawarte są bardzo ciekawe i pouczające, poprostu same mówią. Interesują nas w tej chwili dane statystyczne, dotyczące sądownictwa doraźnego.

Dział XX., tab. 8, str. 154.

Sądy doraźne działały w okresie od

1928 roku do 2. IX. 1931 r. na terenie niektórych powiatów wj. lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego a poczynając od 2. IX. 1931 r. na całym obszarze państwa.

W r. 1928 w postępowaniu doraźnym skazano ogółem 6 osób, z tego 2 na karę śmierci. W r. 1929 skazano 1 osobę w tym samym trybie na karę więzienia. W r. 1930 nie było wypadku sądu doraźnego.

Podczas 4 miesięcy 1931 r. liczba osób sądzonych w postępowaniu doraźnym osiągnęła cyfrę 66, z tej liczby ogółem skazano na karę śmierci 30 osób, na karę więzienia 13, jedną uniewinniono, a 13 oskarżonych skierowano na drogę postępowania zwykłego. Z liczby skazanych na

karę śmierci ulaskawiono 13 osób, wobec czego stracono 26 skazanych.

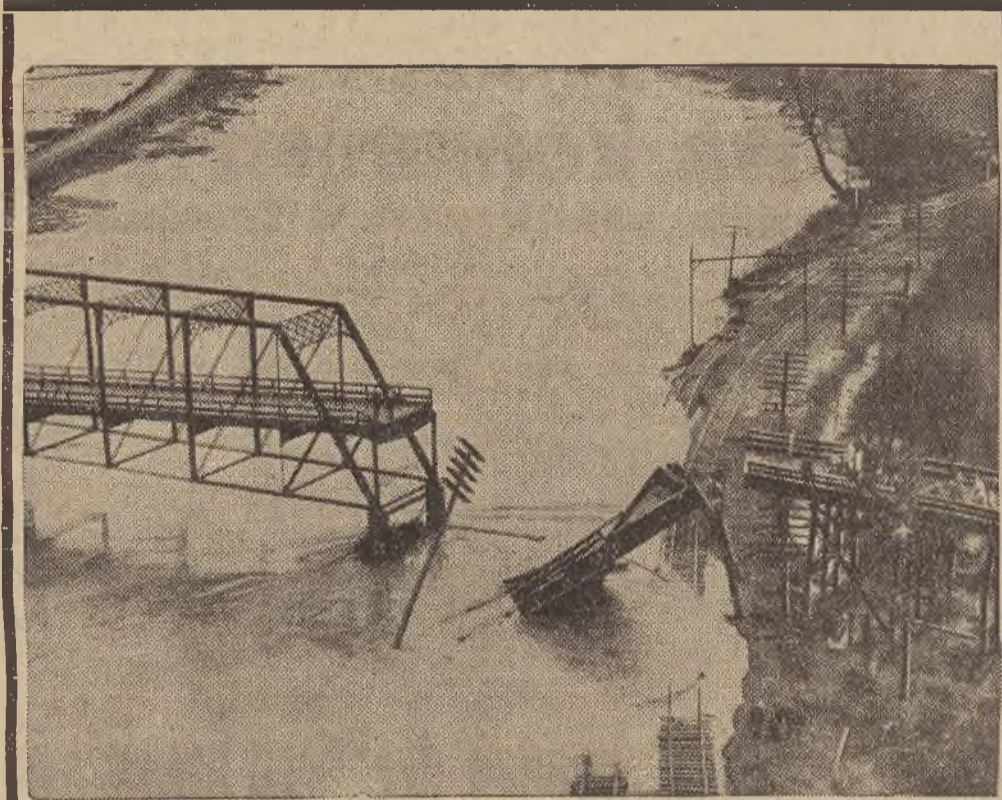
W r. 1932 cyfry te urastają do olbrzymich rozmiarów. Sądzone w postępowaniu doraźnym 244 osoby, z tej liczby ogółem skazano na karę śmierci 127 osób, na karę więzienia 77, jedną uniewinniono, a 39 oskarżonych skierowano na drogę postępowania zwykłego. Z liczby skazanych na karę śmierci ulaskawiono 49 osób, wobec czego stracono 78 skazanych.

Za rok 1933 niema jeszcze danych.

Ogółem w okresie 16 miesięcy 1931 i 1932 r. skazano na karę śmierci 166 osób, wykonano zaś 104 wyroki.

Największy kontyngent dały województwa wschodnie. Skazano tam na karę śmierci 98 osób, z tej liczby stracono 79. Potem idą województwa południowe. Odpowiednie cyfry: 38 i 8.

Statystyka nie obejmuje wyroków śmierci, wydanych przez sądy wojskowe.

Katastrofalna powódź w Północnej Ameryce. W stanie Waszyngton-Zachód wezbrała rzeka Puyallup i zalała duże polacie kraju, wyrządzając olbrzymie szkody. Zniszczone farmy, mosty i tory kolejowe świadczą o sile niszczycielskiego żywiołu.

Sacharyna pod jedwabnymi pończoszkami Sztywny wypadek eleganckiej częstochowianki

Od dłuższego czasu urzędnicy celni w Pan-kach, nad granicą polsko-niemiecką, zauważyli często przekraczającą granicę i wytwornie ubraną damę, udającą się do Częstochowy. Wobec tego, że dama ta nigdy nie nosiła z sobą pakunków, wydała się urzędnikom sprawa bardzo podejrzana.

W tych dniach wreszcie postanowiono podać damę naglej i dokładnej rewizji. Już przy

pobieżnej tylko rewizji ustalono, że owa dama miała nieproporcjonalnie grube nogi.

Po ściągnięciu jedwabnych pończoszek, okazało się, iż były pod nimi ukryte w większej ilości cienkie paczuszki z sacharyną. Wytworną przemytniczkę, której nazwiska ze względu na dobro śledztwa nie można ujawnić, aresztowano i osadzono w więzieniu.

Nieudany napad na kobietę w Lublinieckiem

Dnia 28 ub. m. wieczorem a drodze polnej pomiędzy Lubek'em i dworem w Lipiu nieznaną sprawcą zaczepił robotnicę Hyrę Stanisławę z Rzechowic, gm. Opatów i przenośną wyrwał jej pakunek zawierający bieliznę damską, poczem zbiegł. W czasie pościgu przytrzymał sprawcę napadu niejakiego Władysława Kasalika, zam. w Lipiu, pow. Lublin ec. W czasie badania przyznał się on do dokonania napadu. K. przekazano władzom sądowym w Lublińcu, a skradzioną bieliznę, którą sprawca porzucił w polu, zwrócono poszkodowanej.

Śekciarz posiedzi 6 tygodni w areszcie

Dyrekcja Policji w Katowicach w postępowaniu karno-administracyjnym rozpoznawała sprawę Józefa Kostosza, podającego się za księdza kościoła starokatolickiego, a oskarżonego o nieprawne wykonywanie dusz-pasterstwa, noszenie szat liturgicznych itd. Kostosz ukarany został 6-tygodniowym bezwzględny aresztem.

Niniejszem podajemy do wiadomości Szan. Czytelnikom Wlk. Hajduk, że z dniem 1 stycznia 1934 r. powierzamy nową agenturę

p. Tomaszowi Grabińskiemu

zam. w W. Hajdukach, przy ulicy Jana Sobieskiego 16.

Administracja „7 GROSZY”

TU WYCIĄC!

— 286 —

bogatego przyjaciela, dla którego będzie przyjemnością wziąć na siebie koszt wykształcenia pani!

Poco się panj waha tak długo? Ostatecznie będzie pani musiała to uczynić.

Przy teatrze nie może być inaczej. Nawet gdy pani skończy edukację, musi się znaleźć przecież ktoś, kto opłaci kosztowne toalety pani i klejnoty, zanim się panj stanie sławną.

Zapewnił on ją jeszcze raz, że byłoby wielką szkoda, gdyby zmarnowała taki talent.

Z temi słowami profesor pożegnał Lile.

Profesor miał nadzieję, że posłucha jego rady.

O tem, że miał tylko własny interes na oku, że było mu zupełnie wszystko jedno skąd Lila weźmie pieniądze, byle tylko one się jemu dostały, zamilczał oczywiście.

Taksamo zachował dla siebie wiadomość o tem, że nie był tak zachwycony jej talentem, jak mówił i, że chwalił go tak tylko dlatego, iż pragnął pozyskać w niej nową uczenicę.

Gdy Lila znowu się znalazła na ulicy, odetchnęła głęboko.

Czy warto ponosić jeszcze dalsze trudy? Czy nie wszędzie otrzyma podobną odpowiedź?

Czy mogła była wogóle oczekiwać innego rezultatu?

Wiedziała przecież z dotychczasowej swej praktyki w teatrze, że aktorka, o ile nie była genjuszem, nie mogłaby pogardzić żadnym środkiem, że się nawet musiała sprzedawać, jeżeli chciała przezwyciężyć wszystkie trudności, jakie ją czekały, na drodze kariery scenicznej.

— 287 —

Należało mieć wiele energii i silnej woli, ażeby nie uleść intrygom wpływowych zazdrosnych koleżanek, zemścić odrażonych przełożonych, siłom bogatych lowelasów.

Poco więc bronić się długo?

Czy rada profesora nie była najlepszą? Czy nie powinnaby iść za nią?

Czy nie było zresztą obojętnem, jaką drogą dojdzie do celu?

Dlaczego nie miałyby powrócić do swego dotychczasowego życia, jeżeliby przez to mogła zostać sławną aktorką?

Nad temi wszystkimi pytaniami rozmyślała Lila, gdy jechała tramwajem do domu.

Była tak zamyślona, że nie zauważyła wcale młodzieńca, który tuż po niej siadł do tramwaju i zdumiał się na jej widok, a teraz od dłuższej już chwili spoglądał na nią niepewnym, trwożliwym trochę wzrokiem.

Widocznie znał ją, ale nie miał odwagi zache-pić jej. Po pewnej chwili jednak uwagę Lili zwróciło to spojrzenie, ustawicznie w niej utkwione.

Doznała miłego uczucia. Kim był ten bezczelny młodzieńca, który się jej przypatrywał z takim uporem, a na którego dotychczas nie zwracała uwagi?

Rzuciła na niego pogardliwym i odpychającym wzrokiem.

Nagle zdumiała się.

Czy jej wzrok nie mylił?

Czy to nie jest Piotr Sarocki z którym bawiła się dzieckiem będąc i z którym łączyła ją zawsze serdeczna przyjaźń?

Humor

HUMOR SZKOCKI

O'Connor postanowił się ostrzyć i ogolić.

— Czy to pan mnie strzygł kiedy byłem tu ostatnim razem? pyta fryzjera, zasiadając na fotelu.

— Ależ panie! odpowiada tamten ze zdumieniem — ja jestem tu dopiero od sześciu miesięcy!

Mac Cormick zaprosił O'Donella wieczorem na pogadankę. W pewnej chwili zwraca się Mac Cormick do swego gościa i mówi:

— Mój drogi, jeżeli ci to nie przeszkadza, zgaszę lampę. Światło nie jest konieczne potrzebne do rozmowy.

— Ależ proszę cię bardzo. — Ale pozwól mi, po zgaszeniu lampy, zdjąć spodnie, które przez siedzenie niszczą się bardzo. Należę je znowu, jak będę wychodził.

KATOWICKIE

TELEFONY...

— Halo, halloo! Proszę pani, wieczór! Miałem więcej szczęścia, bo wszystkie fałszywe numery były zajęte i zaraz mnie pani dobrze połączyła!..

Genjalny detektyw wiedeński Sherlock Holmes

Wiedeńskim Sherlockiem Holmesem jest radca policji wiedeńskiej, dr. Fr. Ksawery Veters. Z wyglądu jowialny „burżu” zażywny, trochę nawet otyły, zawsze uśmiechnięty, z papierosem w ustach — dr. Veters nie przypomina nijak zewnątrz spopularyzowanej przez rysowników figury detektywa. Ot, przeciętny bywalec kawiarniany — pomyśli sobie każdy, czyje spojrzenie ogarnie postać radcy. A tymczasem...

Pod Semmeringiem w lecie koszą żniwiarze żyto. Wtem wśród kłosów natrafiają na rozrzucone w nieładzie części szkieletu bez głowy. Dr. Veters przy udziale lekarzy bada złożony do kupy szkielet. Szkielet jest męski, obojczyk prawy nosi ślady dwukrotnego złamania. Po kilku dniach szczegółowych wywiadów i badań zostaje aresztowana niejaka Mikszowska. Jej mąż, blacharz i dekarz, wywędrował podobno rok temu. Po długiej rozmowie, która toczyła się przy szklance kawy, dr. Veters wydostaje od Mikszowskiej zeznanie, iż to ona zabiła męża, aby pozbyć się tyrana.

W Meidling zamordowano jubilera Adera. Zabójców było dwóch, zbrodnię popełniono przy pomocy żelaznego łomu, a ofiarę ograbiono. Ślady zbrodni zostały zatarte tak dobrze, iż śledztwo narazie utknęło. Po kilku tygodniach wykryto w państwowej drukarni w Rzymie kradzież formularzy czekowych. Trzy miliony lirów szkody wyrządził złoczyńca, o którym wiadano tylko tyle, że na nosie ma bliznę w formie krzyżyka. Sprawca kradzieży, Luigi Marchetti, zostaje aresztowany w jakiś czas potem dzięki wysiłkom

dra Vetersa, który w dalszym ciągu na podstawie zdobytych przez siebie dowodów poznaje w przestępcy jednego ze sprawców zbrodni popełnionej na jubilerze Adlerze.

Miss Kemp, bogata Amerykanka, zajmuje piękny apartament w hotelu Crillon w Paryżu. Miss Kemp zostaje otruta w tajemniczy sposób, a jednocześnie ginie jej biżuteria wartości kilku tysięcy dolarów. Dr. Veters poddaje badaniu chemicznemu filiżankę, z której piła herbatę miss Kemp, analiza wykazuje ślady weronalu. Po nitce do kłębka idąc, odnajduje dr. Veters sprawcę w osobie Węgra, Andrzeja Farago. Farago wymyka się po pościgu w hotelu przez okno. Pościg trwa i prowadzi ścigających aż... na Kubę, gdzie się schronił Farago i jego kompani.

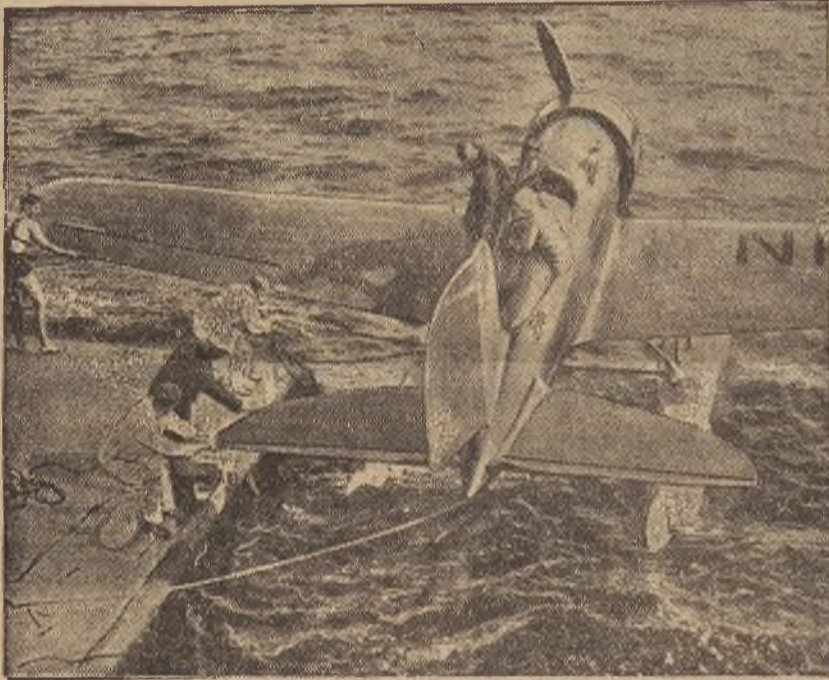
Takich i im podobnych przygód ma zanotowanych w swym notesie dr. Veters niemało i im to zawdzięcza on swoją sławę i reputację „Sherlocka Holmesa” wiedeńskiego.

W Londynie w pobliżu parlamentu angielskiego pękła rura miejskiego wodociągu. Strumień wodny, tryskający nieprzepartą siłą do wysokości kilkunastu metrów, zalał całą ulicę i wstrzymał cały ruch komunikacyjny.

Prof. Filip Reiss (na rycinie w środku) w gronie swych uczniów, urodził się 7-go stycznia 1834 r. w Geluhausen. Będąc nauczycielem przy szkole technicznej w Franklurcie n. M. wynalazł w roku 1860 telefon, a rok później 1861 zademonstrował swój wynalazek przed gronem uczonych. Zmarł w 1874 roku, a w dwa lata po jego śmierci rozpoczął jego wynalazek telefon, ulepszony przez prof. Bella swój tryumfalny pochód po świecie całym.

Powrót lotniczej pary małżeńskiej państwa Lindbergh'ów na wybrzeżu Florydy w Miami. Szczegóły lotu Lindbergh'a z Ameryki do Europy, zwiędzanie stolic europejskich i lotu powrotnego podawaliśmy w telegramach.

Notowania giełdy w Warszawie

z dnia 2 stycznia 1934 roku.
Papier państwowy:

3 proc. poz. budowlana 39.30, 5 proc. poz. konwersyjna 52.50, 5 proc. poz. kolejowa 48.75 — 49.00, 4 proc. poz. dolarowa 49.00, 7 proc. poz. stabilizacyjna 55.88 — 56.00, 7 proc. L. Z. Państwowego Banku Rolnego 83.25, 8 proc. L. Z. Państwowego Banku Rolnego 94.00, 7 proc. L. Z. Banku Gospodarstwa Krajowego 83.25, 8 proc. L. Z. Banku Gospodarstwa Krajowego 94.00, 7 proc. obligacje Banku Gospodarstwa Krajowego 83.25, 8 proc. obligacje Banku Gospodarstwa Krajowego 94.00, 4 i pół proc. L. Z. Ziemię Kredytowe 48.00. Tendencja przeważnie słabsza.

Akcje:

Bank Polski 83.25, Starachowice 10.25, Kłuczewska Fabr. Pap. bez kup. za 31 i 32 r. Tendencja mocniejsza.

Dewizy:

Belgia 123.73 — 124.04 — 123.42, Gdańsk 173.25 — 173.68 — 172.82, Holandia 357.60 — 358.50 — 356.70, Londyn 28.97 — 29.11 — 28.83, Nowy Jork 5.59 — 5.62 — 5.56, Nowy Jork kabeł 5.60 — 5.63 — 5.57, Paryż 34.89 — 34.98 — 34.80, Praga 26.43 — 26.49 — 26.37, Szwajcaria 172.20 — 172.63 — 171.77, Włochy 46.77 — 46.89 — 46.65, Kopenhaga 129.60 — 130.25 — 128.95, Oslo 145.80 — 146.55 — 145.05. Tendencja niejednorodna.

Waluty:

Marka niemiecka nieoficjalnie 212.20, dolar prywatnie 3.38.

Pozyczki polskie w Nowym Jorku:

Poz. Dillonowska 69.25, poz. stabilizacyjna 87.50, poz. śląska 52.00.

Poznańska giełda zbożowa

z dnia 2 stycznia 1934 r.

Ceny paritet Poznań.

Żyto 14.50—14.75, Pszenka 17.75—18.25, Owies jednolity 12.50—12.75, Jęczmień 695—705 gr. 13.75—14, Jęczmień browarowy 14.75—15.50, Mąka żytnia 65 proc. 20.75—21, Mąka pszenna 65 proc. 29.50—31.50, Ospa żytnia cena orientacyjna 9.75—10.25, Ospa pszenna 9.75—10.25, Ospa pszenna gruba 10.75—11.25, Rzepak zimowy 43—44, Groch Wiktorja 22—25, Groch Folgera 21—23, Orczyca 33—35, Mak niebieski 49—54, Wyka latowa 14—15, Peluska 14—15, Makuch Inlany 19—20, Makuch rzepakowy 16.50—17, Makuch słonecznikowy 19—20, Szt. Soja 23—23.50, Konieczna czerwona 170—210, Konieczna biała 80—110, Konieczna żółta odłuszczona 90—110, Sera-dela 13.50—15.50, Ospa żytnia cena transakcyjna tranz. 40 ton 9.75, Ospa żytnia cena transakcyjna tranz. 15 ton 9.60, Usposobienie spokojne.

Ogłoszenia

„SINGER” maszyna 75 i 850 zł., nowa maszyna 220 zł., gabinetowa 290 zł., na raty sprzeda: Katowice, Zabrska 9, parter prawo, 1003d

OSTRZEŻENIE. Za długi mojej żony Marty, rodz. Krzykała, która mnie w ciężkie położenie wprowadziła i złośliwie opuściła, nadal nie odpowiadam. Dyla, Panewnik.

MAŁŻEŃSTWO poszukuje 1—2 pokoi umeblowanych lub nie w obrębie Katowic. Zgłoszenia pod „Mieszkanie” do administracji „Siedem Groszy”. 306

POSZUKUJE 1—2 pokoi z kuchnią w obrębie Katowic. Zgłoszenia pod „Mieszkanie” do administracji „Siedem Groszy”. 305

TANIO sprzedam leżanki nowe, od 30 zł., umywalka dębowa z lustrem i marmurową płytą 95 zł. Mikołów, Plebiscytowa 6. Sokół,

Przygody bezrobotnego Froncka

Froncek widzi: jakaś pani o dość znacznej objętości poślizgnęła się na drodze omal, że nie łamiąc kości.

Że jest grzecznym kawalerem, więc niewiastę tę ratuje i napląwszy wszystkie siły, z jej ciężarem się mociuje.

Najpierw babę wziął pod bok, a potem pcha z całej siły aż od wielkiego zmęczenia krew mu napęczniały żyły.

Lecz los go dotknął srogi, bo nieszczęście nie czekało: — przewrócił się i... na grzbiecie ma nasz Froncek babę całą!

Miesięczna prenumerata „7 GROSZY” wynosi zł. 2,31
W kraju z przesyłką pocztową „ „ 2,31
Przy zamówieniu w urzędzie pocztowym „ „ 2,41

KONTO P.K.O. KATOWICE
Nr. 301.746

CENNIK OGŁOSZEN
1 pole 35 x 67 mm. zł. 15
Ogl. drobne 20 gr. za słow.